

Lunapark II - Adam a Evy Studia Aldente

Lunapark aneb Divadlo ke kávě je festival, který si během přelomu jednoho roku 2010/2011 vydobyl své pevné místo na poli brněnské kultury. Na jedné straně musím přiznat, že pořádání takové akce je obdivuhodné a chvályhodné. Na druhé straně přemýšlím, nakolik přemíra propagace dokáže uspokojit všechny oslovené „konzumenty“ brněnské nezávislé kultury. Jako divák jsem se zúčastnila večera ve Falku 23. března 2011 s lunaparkovým představením *Adam a Evy Studia Aldente*. A musím se přiznat, že si nebylo kam sednout, vstupné bylo sice dobrovolné, ale na stolech byla vína, kávy, perlivé či neperlivé vody, chlebičky, croissanty atd. Při pročitání webových stránek Rozrazilu online jsem zjistila, že nejsem první, kdo se pozastavil vůbec nad smyslem tohoto ambiciózního festivalu. Napadlo mě, jak velkou podporou je tato akce nezávislým divadlům a jak velká je to finanční podpora kavárnám a která že ta podpora byla v základu podstatnější? A jaký postoj mám, v podstatě jako recenzent, zaujmout k inscenacím, které mají pouze doladit atmosféru ke kávě? A otázka třetí a poslední, nakolik by z dramaturgického hlediska bylo inspirující do příštího ročníku nabídnout nejen kavářenskou zábavu slazenou, ale i černou a hořkou?

Adam a Evy je představení, ve kterém sledujeme jeden typ muže, jenž se potká s několika „typizovanými“ osobami opačného pohlaví. Tento jeden typ mužského světa je různorodý a v podstatě z toho vnímám (možná proto, že jsem žena), že záleží na „Evě“, kterou Adam potká a podle ní se řídí jeho život. Nejsm si totiž zcela jistá už kvůli názvu inscenace, obsazení a na druhé straně znakovosti v kostýmování, nakolik Adam měl být pouze jeden, anebo nám bylo předváděno Adamů vícero. Moje teorie je, že to byl jeden muž, který v průběhu svého života potkal několik různých žen.

Inszenace byla vytvářena kolektivně **Studiem Aldente** a jeho hosty pod dramaturgickým vedením **Elišky Poláčkové** a je rozdělena do pěti krátkých obrazů. V prvním vidíme na scéně čtyři Evy a jednoho Adama (**Tomáš Král**), který je prezentován jako samec. Do půl pasu nahý vrčí na ženy kolem sebe; která bude pro něj osudová, zatím netušíme. Po tomto prologu se ocitáme u kavářenského stolku, kde Adam sedí už jako upravený a spořádaný mladý muž a přichází uklízečka Eva 1 (**Janet „Tišinka“ Prokešová j. h.**), která má všechno pevně pod palcem a Adama začne postupně více využívat k tomu, aby jí pomohl uklidit prostor „Falku“. Je to interaktivní scéna, která měla nejspíše působit komicky, ovšem představitelka Evy 1 se urputně soustředila pouze na mimiku svého obličeje, která pak působila více samoučelně a zastírala tak podstatu situace a z jednoduchého konstatování nad údělem takto ovládaného muže - vyšla karikatura uklízečky a ne typ ženy, která má být ve vztahu dominantní. Sdělení, že tato žena nebyla pro něj ta pravá, bylo předáno. Pro mě Adam jako mladík, kterého nejspíš zaučila do tajů lásky starší žena.

Eva 2 (**Veronika Pospíšilová**) působí jako půvabné, ze začátku roztomile nesmělé, avšak asi už hodně dlouho osamělé děvče, které se snaží zaujmout v kavárně Adama, v této scéně Adama studenta matematiky. Typ ženy, která se za každou cenu snaží navázat vztah a ne být osamělá, aneb Ať žije téma amerického Sexu ve městě nebo anglické hrdinky Bridget Jones.

Scéna je pojatá vtipně, využívá rekvizit z domácnosti – koš na kolíčky a prádelní šňůru. Eva 2 opět využívá interaktivně publikum, když rozvěsí prádelní šňůru a věší zde všechny své klady psané na papírcích – milá, půvabná, vtipná, ale občas vytáhne i nějaký ten zápor, ke kterému se nepřiznává, tudíž snaha hry na paní dokonalou taktéž nemá šanci na úspěch v srdci Adama. Nakonec si přes typické „upadl mi kapesníček“ Adama obmotá do prádelní šňůry - ať žije pěkná, jednoduchá a sdělná metafora. Adam však sám hodnotí, ani Eva 2, toto přes míru zoufalé děvče, taktéž není tou pravou. Pro mě Adam, který v průběhu svých studentských let zažil studentské vzplanutí.

Eva 3 (**Barbora Remišová**) byla ze všech Ev na jevišti nejpřesvědčivější v hereckém výkonu a s Tomášem Králem vytvořili ideální pár. Ano, hned na první pohled se zdá, že tato je pravá a osudová. Přes společně notovanou píseň, jak jinak než o lásce, se do sebe Eva 3 a Adam zamilují. Studio Aldente ale gagově zneužívá rčení „do třetice všeho dobrého“ a Eva 3 také není osudovou. Eva 3 je ochotná se vzdát kvůli lásce všech svých materiálních hodnot, které jsou zde ztvárněny velkým kufrem uvázaným kolem jejího kotníku, kvůli kterému se nemůže hnout z místa a políbit Adama. Nakonec postupně odhazuje – dámské časopisy, šminky a korále, oblíbené boty, oblíbené šaty. Ale Adam je floutek, který kouká po jiných děvčatech v publiku. U Evy 3 ovšem poprvé jako divák zaznamenávám delší časový úsek Adamova života. Eva se nejspíše stala jeho ženou a postupně vedle něj tloustla a vařila, vařila, vařila. Jenom zmínka, že vajíčka, která si ze smutku a vzteku rozplácne o hlavu Eva 3, silně připomínají část inscenace *Rape me!* brněnského HaDivadla.

Eva 4 (**Markéta Břundová j. h.**), která nás v podstatě po celou dobu hudebně provází na příčnou flétnu více či méně němými příběhy, je nakonec po tom všem ta pravá. Ale kde se vzala, odkud slétla tato múza a vyvolila si za muže právě tohoto Adama? To jsou otázky, které zůstávají pro mě více nedořešeny než nedořečeny, ale hlavní je, že se nakonec přes to všechno přece jen našli. Inscenace Studia Aldente byla vytvořena přímo pro Lunapark a vychází částečně z kavárenského prostředí, kde se muž a žena můžou potkat a zamilovat. Tato úsměvná a příjemná inscenace Vás pobaví a splňuje parametry Lunaparku - je to divadlo ke kávě.

13.4.2011 3:00:00 / Jana Žáčková

Studio Aldente: Adam a Evy. Režie: kolektiv. Dramaturgie: Eliška Poláčková. Hrají: Markéta Břundová j. h. Tomáš Král, Veronika Pospíšilová, Janet „Tišinka“ Prokešová j. h., Barbora Remišová. Psáno z 2. reprízy 23. března 2011.